

er den, som jeg her har fremsat, ville ærede Medlemmer kunne forstaa, at jeg meget beklager, at man trykker sig ved denne i finansiel Henseende lille Bevilling, her er Tale om. Man har ment, — jeg har hørt det fremsøre — at naar man har kunnet nøjes dermed i de to foregaaende Aar, kunde man ogsaa nøjes dermed i det tredje Aar. Det er jo muligt; men Argumentet er ikke slaaende, thi jeg mener, at jo længere vi komme frem i Tiden, des dyrere vil det naturligtvis blive, og en Vedligeholdelse, der tidligere har kostet 40,000 Kr., vil senere blive dyrere, saa at man ved at spare Penge nu vil komme til senere at betale et større Beløb, end man i Øjeblikket tænker paa. Smidertid da den højtærede Minister har sagt, at han ikke vil stille Forslag derom, kan det jo ikke nytte, at jeg søger her at indvirke paa Tinget ved at bringe Forslag frem, og jeg vil kun haabe, at det maa lykkes den høje Regering til næste Aar at faa sin Anstuelse sat igennem.

Naar jeg vender mig til § 26, drejer Differencen mellem den højtærede Krigsminister og det høje Folketing sig om langt betydeligere Summer. Jeg vil erindre om, at den højtærede Krigsminister paa Finanslovsforslaget i Aar foruden de 555,000 Kr. til Kaserne, som følge af de Love, der bleve givne om Opførelse af Kasarneetablissementer for Gardehufarregimentet og for Ingeniørregimentet, havde forlangt et Beløb af 778,800 Kr., hvoraf Folketinget kun har bevilget 343,800 Kr., altsaa nedsat Beløbet med 435,000 Kr. Ved tredje Behandling i Folketinget stillede den højtærede Krigsminister et Forslag, hvorved han nedsatte sine Fordringer om en forøget Bevilling med 250,000 Kr.; men heller ikke det Forslag fandt Bifald i Folketinget, idet dette atter kun bevilgede det nedsatte Beløb af 343,800 Kr. Jeg beder ærede Medlemmer fastholde dette Tal, da jeg gerne vil sammenligne det med Bevillingerne fra foregaaende Aar. Jeg skal først nævne, at i 1894—95 — det er ganske vist efter Forslaget, men jeg kommer senere tilbage til de tidligere Aar. — blev der af begge Rigsdagens Ting bevilget 597,900 Kr. og paa Finansloven for indværende Aar 692,300 Kr. foruden 325,000 Kr. til de tidligere nævnte Kaserne. Desuden vil jeg anføre, at Folketinget ved sin Afstemning over Finanslovsforslaget 1893—94, altsaa før Forslaget, til Krigsministeriet og Marineministeriet bevilgede 426,000 Kr. til hvert. I Aar har Marineministeren været saa heldig, om jeg saa maa kalde det, at faa et noget lignende Beløb, nemlig 425,000 Kr., hvorimod Krigsministeren kun har opnaaet det nævnte Beløb af 343,800

Kr. Det bliver i alt omtrent 82,000 Kr. mindre, end Folketinget det sidste Provisorieaar vilde give en Krigsminister, om hvem jeg egentlig ikke tror, at Tinget var saadan særlig villigt til at give ham rigelige Bevillinger. Jeg synes, at dette er en temmelig urimelig Optraeden af det høje Folketing. Det eneste Argument, jeg har hørt derfor, er jo dette, at der paa § 26 er opført de 555,000 Kr. til Kaserne. Nu har allerede den højtærede Krigsminister i Gaar nævnt, at der er givet Ekvivalent for disse Penge ved de Grunde, som dels ere og dels ville blive afstaaede til andre Djemed og anvendte enten i Statsøjemed, f. Eks. til Østbanegaarden, eller bortsolgte. Men jeg vil blot henstille, at hvis vi nu om nogle Aar komme dertil, at vi for Fodsolket her i Kjøbenhavn skulle have en Kaserne, naar vi nedlægge Kastellet, naar vi rømme Sølgadens Kaserne og Fodgardens Kaserne, hvad der er Tale om, saa komme vi til ganske anderledes store Beløb til at bygge Kaserne for, end det, der i dette Øjeblik er Tale om. Og hvis man saa benytter dette Argument til at nedsette Bevillingerne paa § 26, som ganske vist nominelt ere ekstraordinære, men faktisk ere meget ordinære, saa vil man jo kunne reducere disse andre militære Udgifter til Nil. Man har i det andet Ting refereret sig imod, at man i et senere Aar, naar disse nuværende Kasernebygninger ere færdige, skulde være villig til at lade den højtærede Krigsminister paa § 26 faa et Beløb indbefattende den nuværende Bevilling til Kaserne, men jeg synes, der er akkurat lige saa megen Grund for dette Ting til at reservere sig imod, at man lader de egentlige militære Bevillinger paa § 26 sluge fuldstændig af Kasernebygningerne. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil følge den højtærede Krigsminister i det af ham antydede moderate Forslag. Med Hensyn til disse maa jeg gøre nogle faa Bemærkninger.

Som jeg allerede nævnte, havde den højtærede Krigsminister allerede ved 3dje Behandling i Folketinget nedsat sine Forslag ret betydeligt, idet han dels udelod nogle Forslag, som vare opstillede til 2den Behandling, dels forlangte mindre Beløb til andre. Af dem, som den højtærede Krigsminister udelod ved 3dje Behandling, beklager jeg meget, at den højtærede Krigsminister afvieserede ved den Bevilling, som Folketinget ved 2den Behandling havde givet til fortsat Fabrication af Geværer af 1889 og til Materialier til 8 m/m Patroner, idet den Beholdning, vi have af disse Sager, er forholdsvis lille. Jeg skal med Hensyn til Patronerne henlede Opmærksomheden paa,